

**ΟΜΙΛΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
κ. ΘΕΟΔΟΣΗ ΤΣΙΟΛΑ ΣΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑ ΤΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ
ΤΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΝΙΚΟΥ, ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΚΑΙ ΑΝΤΩΝΑΚΗ ΕΓΓΛΕΖΟΥ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΣΙΑ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΚΑΝ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΤΟ 1974
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓΙΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ ΤΣΙΑΚΚΛΕΡΟΥ
ΤΡΙΤΗ 1.10.2013**

Κυρίες και κύριοι,

Βρισκόμαστε στη σεπτή αυτή εκκλησία του Αγίου Ελευθερίου του συνοικισμού Τσακκιλερού για να αποδώσουμε τον οφειλόμενο φόρο τιμής σε τέσσερα ακόμη θύματα της τουρκικής εισβολής.

Όλες οι περιπτώσεις εξαφάνισης αγαπημένων μας προσώπων και η συμπερίληψη τους στη λίστα των αγνοουμένων του 1974, είναι τραγικές. Ωστόσο, η περίπτωση της οικογένειας Εγγλέζου από την Άσσια, είναι από τις πιο τραγικές. Πατέρας με τους τρεις γιούς, τον γαμπρό τους και δυο εξάδελφους πυροβολήθηκαν και εκτελέστηκαν εν ψυχρώ από τους Τούρκους. Μαζί τους και δυο φιλικά τους πρόσωπα, πατέρας και γιος, που φιλοξενούνταν στο σπίτι τους.

Οι ομαδικές εκτελέσεις Ελληνοκυπρίων αιχμαλώτων ολοένα και έρχονται περισσότερο στο φως. Τα λείψανα τους εντοπίζονται σε ομαδικούς τάφους και στις πλείστες περιπτώσεις είναι περισσότερο από εμφανές το τι τελικά τους οδήγησε στο θάνατο. Η τουρκική θηριωδία, σε συνέχεια του προδοτικού πραξικοπήματος, έδρασε με όλη της την ψυχρότητα και βαρβαρότητα, μη ξεχωρίζοντας στρατιώτες και πολίτες, πατέρες και αμούστακα παιδιά.

Οι Τούρκοι εισβολείς, μαζί με Τουρκοκύπριους εξτρεμιστές αιχμαλώτισαν, βασάνισαν και εκτέλεσαν πλήθος συμπατριωτών μας σπέρνοντας το μίσος και τη διχόνοια. Χιλιάδες άλλους τους οδήγησαν στον ξεριζωμό κάνοντας βίωμα τους το στόχο της διχοτόμησης.

Είναι ιδιαίτερα επώδυνο το καθήκον μας σήμερα να αναφερθούμε στις συνθήκες του αποτρόπαιου αυτού εγκλήματος και να απευθύνουμε το ύστατο χαιρε σε τέσσερεις των εκτελεσθέντων. Τον Γεώργιο Εγγλέζου και τους γιούς του Νίκο, Γιαννάκη και Αντωνάκη. Ο Γεώργιος Εγγλέζου, με τη σύζυγό του Χρυστάλλα, τους τρεις γιούς και την κόρη τους Δέσπω, όπως και το γαμπρό τους Αρτέμη Φραγκόπουλο, η κηδεία των λειψάνων του οποίου τελέστηκε προ μιας εβδομάδας, παρέμειναν στην Άσσια μέχρι και την κατάληψη της στις 16 Αυγούστου, έχοντας την πεποίθηση, όπως και πολλοί άλλοι, πως το χωριό τους ήταν ασφαλισμένο. Στην Άσσια, μάλιστα, είχαν μετακινηθεί για καλύτερη προφύλαξη και πολλοί κάτοικοι των χωριών της περιοχής Κυθρέας, όταν στις 14 Αυγούστου τα τουρκικά στρατεύματα άρχισαν τη συντονισμένη επίθεση τους κατά των θέσεων της Εθνικής Φρουράς, στη γραμμή Μιας Μηλιάς- Κουτσοβέντη. Η τουρκική πολεμική αεροπορία βομβάρδιζε ανελέητα και χιλιάδες Τούρκοι εισβολείς με άρματα

μάχης προέλαυναν. Ο αγώνας ήταν άνισος παρόλη τη γενναία, αρχικά, αντίσταση των δυνάμεων της Εθνικής Φρουράς. Οι Τούρκοι συνέχισαν να προελαύνουν αποκόπτοντας την Άσσια και άλλα χωριά από τις ελεύθερες περιοχές.

Στην Άσσια, όπου εισήλθαν διαπράττοντας πολλές βιαιότητες, εντόπισαν και τον μεγαλύτερο αριθμό Ελληνοκυπρίων εγκλωβισμένων. Μεταξύ τους και την οικογένεια Εγγλέζου. Μαζί, η οικογένεια Ζαχαριάδη από την Κυθρέα, αποτελούμενη από τον πατέρα και το γιο Κώστα και Ανδρέα Ζαχαριάδη, τις κηδείες των οποίων επίσης τελέσαμε πρόσφατα, την μητέρα Γιαννούλα και τις κόρες της Έλενα και Βαρβάρα. Στο ίδιο σπίτι ήταν και τα δυο αδελφοτέκνια του Γεώργιου Εγγλέζου, ο Γιωργάκης και ο Χριστάκης Εγγλέζου.

Ήταν κοντά στο μεσημέρι όταν οι Τούρκοι εισβολείς, μαζί με αριθμό Τουρκοκυπρίων, πιθανότατα κατοίκων του γειτονικού χωριού Μόρα, μπήκαν στο σπίτι πυροβολώντας την πόρτα τις εισόδου. Από τους πρώτους πυροβολισμούς έπεσε αιμόφυρτος στο δάπεδο ο 14χρονος Χριστάκης Εγγλέζος. Όλοι οι άλλοι αιχμαλωτίστηκαν. Τους άνδρες και τα παιδιά τους επιβίβασαν σε αυτοκίνητα και τους οδήγησαν σε άγνωστη κατεύθυνση. Αυτή ήταν η τελευταία φορά που τους είδαν οι σύζυγοι και οι κόρες τους, οι οποίες οδηγήθηκαν στη Μόρα. Ο 14χρονος Γιαννάκης αφέθηκε στο έδαφος, τραυματισμένος στο στήθος.

Όλες οι γυναίκες, που βίωσαν τότε σε όλη της την έκταση την Κυπριακή τραγωδία, κρατήθηκαν για λίγες μέρες στη Μόρα και στη συνέχεια οδηγήθηκαν στο γκαράζ Παυλίδη στη Λευκωσία, απ' όπου αφέθηκαν ελεύθερες.

Τα λείψανα και των οκτώ ανδρών, πλην του Γιαννάκη, βρέθηκαν στον ίδιο ομαδικό τάφο. Όλα καταδεικνύουν ότι εκτελέστηκαν εν ψυχρώ. Αναφέρουμε εκ νέου τα ονόματα των οκτώ ευχόμενοι πολύ σύντομα να διακριβωθεί με βεβαιότητα και η τύχη του 14χρονου τότε Γιαννάκη Εγγλέζου:

Γεώργιος Εγγλέζου, Νίκος Εγγλέζου, Γιαννάκης Εγγλέζου, Αντωνάκης Εγγλέζου, Αρτέμης Φραγκόπουλος, Γιωργάκης Εγγλέζου, Κώστας Ζαχαριάδης και Ανδρέας Ζαχαριάδης.

Κυρίες και κύριοι,

Είναι χρέος μας πιστεύω, όπως μαζί με τις προσευχές μας προς τον Ύψιστο, «να αναπαύσει τις ψυχές τους και να τις κατατάξει εκεί που δεν υπάρχει πόνος ή λύπη ή στεναγμός, αλλά μόνο ζωή ατελείωτη», να προσπαθήσουμε να οδηγήσουμε τις σκέψεις μας στο κλίμα εκείνων των ημερών με τον φόβο και τον τρόμο που έζησαν τόσες και τόσες οικογένειες, και να αναλογιστούμε ταυτόχρονα τις συνέπειες που επέφερε η προδοσία και η τουρκική εισβολή στη χώρα μας. Έτσι, θα έχουμε επιτελέσει αυτό που κατά την πεποίθησή μου επιβάλλει η σημερινή μέρα:

Να πετύχουμε, δηλαδή, την ενδυνάμωση της θέλησής μας να μην ξεχάσουμε και να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για τον τερματισμό της κατοχής. Να μην ξεχάσουμε τα κατεχόμενα εδάφη μας και να αγωνιστούμε μαζί για την απελευθέρωσή τους. Να αγωνιστούμε για να δικαιωθούν οι αγώνες τόσων και τόσων πεσόντων και μαρτύρων μας και να επικρατήσουν επιτέλους στο νησί μας συνθήκες ελευθερίας, δημοκρατίας και δικαιοσύνης. Να μετατραπεί η Κύπρος σε τόπο ειρήνης, συνεργασίας και σεβασμού των δικαιωμάτων όλων των νόμιμων κατοίκων της.

Οι δύσκολες στιγμές τις οποίες διέρχεται η οικονομία μας, για την οποία ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Νίκος Αναστασιάδης και η κυβέρνηση καταβάλλουν τιτάνιες προσπάθειες για να μπορέσει ο τόπος να οδηγηθεί ξανά σε συνθήκες σταθερότητας και ανάπτυξης, δεν μπορούν να μας αποπροσανατολίσουν από την ευθύνη και την υποχρέωση μας να προσπαθήσουμε για την επίτευξη μιας δίκαιης και βιώσιμης λύσης του Κυπριακού.

Αυτό παραμένει η πρώτη εθνική μας προτεραιότητα και η μεγαλύτερη εθνική πρόκληση. Ωστόσο, όπως διακήρυξε και ο Πρόεδρος Αναστασιάδης, συνεχίζουμε μεν να προετοιμαζόμαστε για το Κυπριακό, αλλά δεν πρόκειται να προσέλθουμε σε συνομιλίες χάρη των συνομιλιών αν δεν υπάρξει η αναγκαία προετοιμασία και από τουρκικής πλευράς, ώστε διαδικασία και ουσία να δίδουν την πραγματική ελπίδα ότι μπορεί να αναμένουμε από το νέο κύκλο συνομιλιών τα αποτελέσματα που θα μας οδηγήσουν σε μια πατρίδα χωρίς στρατούς κατοχής, που θα την επανενώνουν, που θα διασφαλίζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα, που θα δημιουργούν τις προοπτικές και προϋποθέσεις μιας χώρας εφάμιλλης των υπολοίπων της Ευρωπαϊκής Ένωσης της οποίας είμαστε πλήρες μέλος.

Ειδικά για το θέμα των αγνοουμένων, η απαίτησή μας είναι να υπάρξει πλήρης διερεύνηση για κάθε περίπτωση αγνοουμένου. Στηρίζουμε το έργο της Διερευνητικής Επιτροπής και θεωρούμε ότι έγιναν αρκετά βήματα, υπάρχουν όμως και πολλά άλλα που πρέπει να γίνουν. Προέχει περισσότερο η Τουρκική κυβέρνηση και ο τουρκικός στρατός να επιτρέψουν στα συνεργεία εκταφών την πρόσβαση στις λεγόμενες στρατιωτικές ζώνες και να συνεργαστούν σε θέματα πληροφοριών. Όπως καταδεικνύεται από όλες τις περιπτώσεις αγνοουμένων, είναι ο Τουρκικός στρατός που είχε και έχει τον απόλυτο έλεγχο και την ευθύνη των κατεχόμενων περιοχών.

Μέσα από συλλογική προσπάθεια και σε κλίμα ενότητας μπορούμε να ανταποκριθούμε σε όλες τις δυσκολίες και τις προκλήσεις. Αυτό το οφείλουμε και στον πατέρα και τον γιο τα λείψανα των οποίων κηδεύουμε σήμερα. Τα οφείλουμε σε όλους που πρόσφεραν ό,τι πολυτιμότερο είχαν. Το οφείλουμε και σε αυτούς που έμειναν, το οφείλουμε σε όλες τις επόμενες γενιές.

Αιωνία ας είναι η μνήμη των Γεωργίου, Νίκου, Γιαννάκη και Αντωνάκη Εγγλέζου και ανάλαφρο το χώμα που σε λίγο θα τους σκεπάσει.